

Muxía aséntase no istmo dunha península e en parte desa península. As súas actividades desenvólvense ao redor do mar (pesca, secadoiro de congro, actividades no porto deportivo) e do turismo a carón do Santuario de Nosa Señora da Barca e a paisaxe. A mediados do s. XX o seu crecemento urbano foi caótico e levou á desaparición da arquitectura tradicional mariñeira.

Muxía

O cabo Touriñán, batido pola fereza do mar e os fortes ventos, penetra 1 km no Océano Atlántico e é considerado o punto máis occidental de Galicia. É un importante paso de aves migratorias durante o outono.

Cabo Touriñán

Os cantís, as praias de bolos e os numerosos baixos no mar Atlántico, configuran esta costa.

Temporal na Costa da Morte

Cabo Vilán

Este **parque eólico** foi o primeiro en funcionamento en Galicia no ano 1990. Está instalado nunha área protexida pola Rede Natura 2000, en concreto na ZEC Costa da Morte, e nunha ZEPA. Esta protección foi declarada con posterioridade ao parque eólico.

Piscifactoría de rodaballo inaugurada no ano 2005. Ocupa 90.000 m² e a súa ubicación foi e é controvertida, dada a protección do espazo no que se instala.

A **Costa da Morte** forma parte da foxa blastomilonítica, un complexo de rochas (granitos, gneis e xistos) da era precámbrica, de hai 500 millóns de anos, un dos relevos máis antigos do mundo. Presenta formas moi variadas, nas que os treitos abruptos con cantís de fortes pendentes (Touriñán, Vilán) se alternan con outros baixos e areentos (Laxe, O Lago, Mar de Fóra), lagoas litorais (Traba) ou rías (Corme-Laxe, Camariñas ou Lires onde desembocan o río Anllóns, o Grande e o do Castro respectivamente).

O **faro do Cabo Vilán** data de 1896. É de primeira orde e o primeiro faro eléctrico de España. A súa luz, que acada as 30 millas e os seus 104 m de altura sobre o mar é unha referencia fundamental para a navegación.

Praia do Trece

Planta da caramiña

Camariñas

Arou

Penedos de Traba

Praia de Traba: Complexo dunar e terras de labor afectadas pola concentración parcelaria

Dolmen de Pedra da Arca de Regoelle. Vimianzo

Os areais coma os de Traba, O Trece ou Soesto albergan complexos dunares, gran riqueza ornitolóxica e especies vexetais endémicas únicas coma a caramiña. A vexetación costeira componse de toxos, carqueixas e uces que medran en solos pouco desenvolvidos, afeitos aos fortes ventos e á salinidade.

Pequenos portos pesqueiros dedicados á baixura e ao marisqueo aparecen diseminados polo litoral e rodeados por núcleos de poboación de vivendas coloridas coma as de Camariñas ou Arou.

As accións xeolóxicas e os axentes erosivos conformaron orixinais formas graníticas coma as dos Penedos de Traba ou Pasarela. Este excepcional conxunto está declarado Paisaxe Protexida.

As terras dedicadas ao labor ocupan os vales e as proximidades dos núcleos habitados e están repartidas en pequenas parcelas, aínda que nalgunhas parroquias se levou a cabo a **concentración parcelaria**. O resto do territorio está ocupado pola masa forestal con predominio de eucaliptos e piñeiros.

Esta área estivo poboada cando menos desde o Neolítico como mostran a abundancia de antas e mámoas. Os valores patrimoniais son claves para o desenvolvemento dun turismo cultural e de calidade.

